

שגריר סעודיה בארה"ב על הטרוריסטים:

"על כולנו, כמדינה וכעם, להכיר באמת בנוגע לפושעים האלו..."

על כולנו לציית לצו המכובד של אללה ולהרוג את אלו שהפיצו שחיתות בארץ"

המקור: ממר"י – המכון לחקר תקשורת המזרח התיכון (2 ביוני 2004)

www.memri.org.il

בעקבות אירועי הטרור שארעו לאחרונה בסעודיה פרסם שגריר סעודיה בארה"ב, בנדר אבו סלטאן אבן עבד אל-עזיז מאמר ב יומון הממסדי הסעודי "אל-וטן" תחת הכותרת "אנו נפסיד במלחמתנו נגד הטרור אלא אם כן..." להלן עיקרי המאמר:

"יורש העצר הנכבד הכריז על מלחמה נגד הטרור והטרוריסטים והוא צדק בכך. כמו כן בכירים רבים בממשלתנו ישרת הדרך חזרו על הכרזתו של יורש העצר הנכבד. במלוא הצניעות ובשל חרדתי לארצי האהובה אני מביע את דעתי בנושא רגיש זה ממרחק של אלפי קילומטר, מאמריקה..."

במשך שבע עשרה שנים היה לי הכבוד לשרת את דתי, את מולדתי ואת המלך שלי בכוחות המזוינים הסעודיים האמיצים. למרות שעזבתי את השירות הצבאי לפני כעשרים שנה, זכרוני עודנו מסייע לי [לחוות] דעה ולערוך ניתוחים בתחום הצבאי, תוך שאני יודע שעזבתי את התמחותי ואת העשייה היומיומית כאיש צבא המומחה בלחימה.

מלחמה בסופו של דבר משמעותה טרגדיה, כאב וקורבנות. ככל שהמלחמה תתנהל ביתר כוח, מהירות, נחישות ותקיפות יקטן [מספר] הקורבנות. אבל הדבר תלוי ביסודו, פרט לכך שההצלחה נתונה בידי אללה, בהתגייסות הכללית למלחמה. אני באופן אישי חושב שהן המדינה והן האזרחים לא הגיעו לשלב החשוב, הבסיסי וההכרחי הזה על מנת [שיוכלו] לנצח במלחמה. זהו שלב ההתגייסות הכללית למלחמה במחשבה ובמעשה, כפרט וככלל, בתקשורת ובתרבות, גיוס כל מוסדות המדינה והמגזר הפרטי למטרה זו והתייחסות לכל דבר בחיים על בסיס [ההנחה] שאנו במלחמה...

הניצחון במלחמה הזו יקרה קודם כל ואחרי הכל באמצעות ההסתמכות על אללה. לאחר מכן הוא יהיה תוצאה של ניהול המלחמה הזו נגד הסוטים [מהדת], הפורשים [ח'וארג'] והבוגדים בתם, במשפחותיהם ובארצם, [ניהולה] כמלחמה במלוא מובן המילה¹. מלחמה משמעותה מלחמה. אין הכוונה ל"מחנה של הצופים". זו מלחמה שאין משמעותה עדינות אלא קשיחות. זו מלחמה שלא ניתן לנהל אותה על בסיס תיאור הסרים [מן הדת] כאנשים טובים שהתרשלו, אלא על בסיס [תיאורם] כטרוריסטים ותוקפנים שלא ניתן להתפשר עמם.

או שאנו, כמדינה וכעם, הננו [ציבור] המאמינים ואנו הצודקים ולפיכך הלחימה ב[טרוריסטים] והריגתם היא מצווה שמטרתה להגן על דתנו המונותאיסטית ועל עמנו היקר - או שהם, חס וחלילה, הנם המאמינים ואנו, כמדינה וכעם, התועים ולהם יש זכות להרוג אותנו, נשים ילדים וזקנים, ואת אורחינו. אם אנו [נבחר באחת] האופציות, התמונה תתברר לנו ואנו נהיה מחולקים לשני חלקים: [בחלק] הראשון [נמנים האנשים] שאיתנו, כמדינה מוסלמית השולטת על פי דין אללה וכעם מאמין בחוק של אללה ובדרך [סונה] של נביאו [בחלק] השני [נמנים אלון] הסרים והפורשים מהדת.

אנו כמדינה וכעם, צריכים להתעקש על כך שכולם יבחרו בין האמת, בה אנו מאמינים לבין השקר שאנו חושבים שהסרים [מהדת] דוגלים בו. לדעתי, במירב הצניעות והכבוד, אנשי הדת המכובדים שלנו צריכים לקרוא לשליט להכריז [מלחמת] ג'יהאד כנגד הפורשים האלו ולהעניק לו תמיכה מלאה בעניין זה ולהיות נחושים בכך שהרי מי ששותק [ונמנע מלדבר על] האמת הוא שטן אילם.

באופן אישי, אני סבור שמשבר זה יכול להיות קל ויכול להיות קשה. אם אנו נתמודד עם המשבר כפי שהמלך המייסד המאמין עבד אל-עזיז התמודד בקרב אל-סבלה נגד אלו שדגלו באותה אידיאולוגיה בה דוגלים הפורשים הללו, וניצח אותם בעזרת אללה [כי אז יהיה המשבר] קל². [אך] אם אנו נתמודד [עם המשבר] בהיסוס ומתוך תקווה ש[טרוריסטים] הם נערים מוסלמים שהולכו שולל ושהפתרון [למשבר] הוא שאנו נקרא להם ללכת בדרך הישר מתוך תקווה שיחזרו לעצמם, הרי שאנו נפסיד במלחמה זו, ומשמעות הדבר היא שאנו נפסיד את כל ההישגים של המדינה הזו ושל עמה [שנרשמו] במהלך שש מאות השנים שחלפו וכי אנו ניכנס לעולם חשוך שרק אללה יודע את סופו.

באופן אישי, אינני סבור שהפורשים אלו חזקים יותר מ[הפורשים] שנלחמו נגד המדינה [הסעודית] בקרב "אל-סבלה". כמו כן, אני בטוח שהמדינה כיום, השבח לאל, הרבה יותר חזקה מהמדינה שהיתה בתקופת המלך המייסד המאמין עבד אל-עזיז המנוח. לפיכך, תוצאת העימות הזו [בין המדינה לטרוריסטים] נשענת על השאלה הבאה: האם אנו, כמדינה וכעם, חושבים שמלחמתנו צודקת או לא? אם התשובה היא כן הרי שאנו כמדינה וכעם ננצח בעזרת אללה, בתנאי שנכריז על גיוס כללי כדי לעמוד במלחמה זו, מפני שהבעיה היא ניצחונם של הפורשים עלינו [כיום], כמדינה וכעם, באמצעות ההגזמה, הקיצוניות, ההרג, הפלגנות בין האסכולות, ההכרזה על מישהו ככופר [תכפיר] והתקפות כנגד מה שאללה קידש: הנפש ועל הכבוד ועל הרכוש.

מוטלת עלינו חובה דתית ולאומית שלא להתפתות וללכת אחרי מי שמוליך אותנו שולל על מנת לשכנע אותנו כי הפגם בנו, כמדינה וכעם, ושהתופעה הטרוריסטית הזו היא תוצאה של המצב התרבותי בו אנו חיים, על יתרונותיו וחסרונותיו. זהו דבר אמת שכוונתו שקר. הפורשים לא הופיעו בפעם הראשונה בתקופתנו, אלא הם הופיעו בתקופת [ארבעת] הח'ליפים ישרי הדרך. הפורשים לא הופיעו מפני שלאומה [שלנו] יש קשרים עם אמריקה או עם הנוצרים והיהודים, או בשל מעשי התוקפנות של ישראל נגד האחים הפלסטינים או האירועים בפלוג'ה או בצ'צ'ניה. הם הופיעו בפעם הראשונה בתקופת חבריו של שליח אללה. כמו כן, [אלו שעמדו] מאחורי הפתנה [מלחמת האחים בעקבות] רצח [הח'ליפה השלישי] עות'מאן בן עפאן לא היו נוצרים או יהודים אלא הם היו בני החברים של הנביא.

די עם הטלת האשמה באחרים כשהסיבה לכך היא בשורותינו. די עם הדמגוגיה וטריפת קלפים בשלב רגיש זה בהיסטוריה שלנו. על כולנו, כמדינה וכעם, להכיר באמת בנוגע לפושעים האלו. פושעים אלו הפיצו בארץ שחיתות וחובה עלינו, השליטים, חכמי הדת והאזרחים לקיים את מילתו של אללה 'גמולם של אלו הנלחמים באללה ובשליחו ומפיצים שחיתות בארץ הוא שיהרגו' וכו' [קראן 5: 33] נקודה! אין לדון או להסס בעניין. על כולנו לציית לצו המכובד של אללה ולהרוג את אלו שהפיצו שחיתות בארץ. ולדעתי כל דבר אחר נוגד את מילתו של ריבון העולמים. אללה שומר על דתנו ועל מולדתנו ומלכנו. אם לא נבצע את הצו הזה של ריבוננו ואם לא נודיע על גיוס כללי - אנו נפסיד במלחמה הזו נגד הטרור.³

¹ הח'וארג' היו קבוצת אנשים שפרשו ממחנהו של הח'ליפה עלי אבן אבי טאלב ויצרו את הכת הדתית האופוזיציונית הראשונה באסלאם.

² קרב אל-סבלה התנהל ב- 29 במרץ 1929 בו נלחם המלך עבד אל-עזיז בזרוע הצבאית של הוהאבים בהנהגת סלטאן אבן בג'אד שהתנגדו להסכם שחתמה המדינה עם חברה אמריקאית בטענה כי הדבר יכניס זרים לסעודיה. ראה: http://www.aljazeera.net/in-depth/shia_saudia/2003/5/5-31-7.htm.

³ אל-וטן (סעודיה), 1.6.2004.